

འཕྲིན་ཡིག་པན་བདེའི་གཞི་འཛིན་ཞེས་བྱ་བ།

执持利乐根本之信札

宗喀巴大师 造

། ཀླུ་ལ་བརྟེན་ན་འཕྲུལ་དང་ཡུན་གྱི་དོན།། བདེ་ལྷག་སྦྱིན་པ་གཅིག་པ་ཀུན་གྱི་གཉེན།།

1. 依彼易得暂久义，一切众生唯一友，

མགོན་པོ་ཐུགས་རྗེའི་གཏེར་དེའི་ཞབས་གྱི་རུལ།། སྦྱི་དང་སྦྱི་བར་གུས་པས་མཆོད་ཀྱིར་ཅིག།

悲藏祐主足尘下，祈愿恒时敬供养。

འཛོལ་གྲོས་གསལ་ཞིང་དད་པའི་རྩ་བ་བརྟན།། གཏོང་ལ་ལག་བརྒྱང་ཐོས་ལ་འདུག་གྱུར་པ།།

2. 智明信根极稳固，乐施闻即安住者，

ནམ་མཁའ་དཔལ་གྱིས་རིང་ནས་སྤྲོད་པ་ཡི།། འཕྲིན་ཡིག་ཆོག་དོན་བཟང་ཞིང་སྦྱོར་པའི་དག

虚空吉祥远寄书， 辞义俱妙悦耳语。

། འཕྱུ་སྐས་སྤྱོད་པའི་སྤྱོད་གཟུགས་འདུས་པའི་རྒྱད།། རྩལ་སྤྲོས་རྒྱལ་མཆོན་ཟུང་ལ་སོགས་པ་ཡི།།

3. 佛心子像密集续，袈裟以及胜幢等，

ཡིད་འོང་སྦྱོས་མང་བསྐྱར་བ་པོ་ཉ་བས།། མ་ཆང་མེད་པར་བདག་གི་གམ་དུ་འཕྲོད།།

托使递多合意物，吾侧悉纳无所余。

༄ རྩོན་ཆད་པན་པར་སྦྱས་པའི་རྗེས་སུ་བསྐྱབས།། ད་དུང་ལེགས་བཤད་དགའ་སྟོན་སྦྱོལ་ཞེས་ཟེར།།

4. 谓昔益语已修学，仍复求赐善说筵，

རྩོན་ཆད་གདམས་པ་ནམས་ལས་ཆེས་སྟག་པའི།། གདམས་པར་བགྱི་བ་ཅི་ཡང་མ་མཆིས་མོད།།

虽任作何之教导，更无能胜昔所教。

ཡེའོན་ཀྱང་གྲས་པར་ཉོན་ལ་ཡང་ཡང་དུ། ལེགས་པར་གདམས་ན་ཁྱད་པར་ཐོབ་འགྱུར་ཏེ།

5. 若向敬听者再再，善教将得胜收获，

ཤིན་ཏུ་སྟོ་བའི་ཚུ་ཐེགས་སྤྱང་བ་ཡིས། ཆེས་ཆེར་མཐེགས་པའི་བྲག་ལ་ཇི་བཞིན་ནོ།

此如至柔之水滴，落于极硬岩上般。

།ཕྱེ་མ་འགྲེ་འདི་སྟོ་གོས་ཉམ་ཚུང་ཁིང་། ཚུ་ལ་བཞིན་འདོམས་པའི་དམ་པའི་མགོན་མེད་པས།

6. 呜呼众生智慧劣，复乏如法善士祐，

ཁྱད་པའི་སྟོ་ལ་འབད་བ་བྲག་བོ་ཡིས། ཚུན་མི་འཆད་པར་རབ་ཏུ་འཇུག་པར་བྱེད།

故以汲汲强猛力，无间恒趣衰损门。

ལྷེ་སྤང་བྱིས་པའི་སྟོད་ལས་རིང་སོང་བའི། དམ་པའི་ཚུ་ལ་ལུགས་ཐོབ་པར་གྱུར་བ་ནས།

7. 是故久离愚稚行，已获殊胜净法轨，

དེ་ཡིས་རངས་པ་ཐོབ་པར་མི་འགྱུར་ཏེ། པརྒྱས་བརྒྱན་པའི་རི་རྩེར་ལུག་བོང་བཞིན།

唯彼心乐仍未满，如羊驴于山巅莲。

པའདག་ཅག་ལེགས་པར་སྤྱད་པའི་བསགས་པ་དམན། ཉེས་སྟོད་སྟོ་ལ་ཚུན་མི་ཆད་དུ་བྱུགས།

8. 吾等修善积习劣，恒常趋向造恶门，

།དེ་ཕྱིར་བདེ་ལེགས་སྟོར་གྱུར་ཐུབ་བཞུན་དང་། མངལ་བའི་གོ་སྐབས་རྟེན་པ་ད་རེས་ཙམ།

故遇佛教利乐门，机缘仅唯今生获。

ལྷོང་དུས་འདིན་སྐྱོན་པ་འཕྱར་བ་བཞིན། སྤྱིང་པོ་མེད་པའི་བྱ་བ་མ་བཟང་ན།

9. 此时若不即舍弃，如扬糠般无义事，

ལུས་སློག་ཡལ་ནས་བསྐལ་མང་ངན་འགྲོའི་གནས། བརྒྱད་པའི་སྐྱག་བསལ་སུ་ཡིས་གནག་པར་རུས།

身后多劫于恶趣，流转之苦孰为除？

༡༠གདོན་གྱིས་ཟིན་པ་རྣམས་ལ་ཆེས་བརྩེ་བའི་བཤེས་གྲི་སློག་ལ་སྒོལ་བར་བྱེད་པ་ལྟར།

10. 如魔附者欲加害，于其关爱之友命，

སྒོངས་པར་གྱུར་རྣམས་རང་གི་བདེ་ལེགས་སློ། ཐུབ་པའི་བཅས་པའི་མཚམས་ལ་དག་བཞིན་བཟ།

愚夫于自利乐门，能仁制限视为仇。

༡༡ཁྱོད་ནི་བདག་གིས་སྤྲས་པའི་རྒྱུ་སྒྲོབ་ན། དལ་བ་ཤིན་ཏུ་རྟེན་དཀའ་དོན་ཆེ་དང་།

11. 汝若依吾教而学：暇满难得与义大，

དེ་ཡང་ཆུ་བར་བཞིན་དུ་མུར་འཇིག་ཅིང་། དེ་ནས་གཞན་གང་རྒྱུ་མི་འབྲང་ལ།

其亦速坏如水泡，此后任余无可继；

༡༢དཀར་ནག་ལས་འབྲས་ཐ་བའང་མི་སྤྱོད་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་འདི་རིང་དུ་སོམས།

12. 黑白业果毫不欺，此缘起理应恒思，

དེ་ཡིས་ཕན་བདེའི་རྩ་བའང་མ་བཟུང་བའི། མཁས་པར་སྒྲོམ་དང་ཡུན་རིང་བསམ་གཏན་ལ།

彼未掌握利乐本，自命学者久修定；

༡༣ལྷན་པའི་ཡུལ་གྱིས་གནངས་པ་དེ་དག་ཀྱན།། རྣམ་བུར་འབྱུང་ནས་མཆིང་བུའི་ཁྱར་ཐོགས་པའི།

13. 居功自矜诸徒众，如入宝洲之商主，

གསེར་སྒྲིང་ཕྱིན་པའི་ཆོང་པ་སྒྲར་ལོག་ནས།། རང་གི་ཡུལ་དུ་འགྲོ་བཞིན་རིག་པར་མཛོད།།

砒砒混玉满载归，当知彼等即如是。

༡༤རྟེན་དཀའ་རིག་ན་གྱི་ནར་སྤོང་ཐབས་མེད།། འོན་ཆེན་མཐོང་ན་དོན་མེད་འདའ་བ་ཡངས།།

14. 若知难得不庸住，若见义大惜虚度，

།འཆི་བ་བསམས་ན་ཕྱི་མར་འགྲོ་གྲབས་བྱེད།། ལས་འབྲས་བསམས་ན་བག་མེད་གནས་ལས་ལྡོག།

若思死殁预来世，苟思业果止放逸。

༡༥དེ་ལྟར་དེ་བཞིའི་རྩ་བ་བརྟན་གྱུར་ན།། དག་ཆོས་སྟག་མ་བདེ་ཐག་ཉིད་དུ་སྒྱེ།།

15. 如是四根若稳固，其余善法皆易生，

དེ་ཕྱིར་འགྲམ་རྩ་བ་དེ་ཁང་རུལ་ལ།། དགའ་བར་མ་སེམས་རྩ་བ་བཞི་ལ་སྦྱབས།།

故于根基朽坏屋，莫喜应学四根本。

༡༦ཐོག་མར་ཞིང་གི་མཐུ་ལ་བརྟན་ནས་ནི།། རང་གི་བསམ་པའི་སྟོབས་ནི་སྒྱེ་འགྱུར་བ།།

16. 最初当依福田力，乃生内在意乐力；

དག་བའི་བཤེས་དང་དཀོན་མཆོག་མཆོད་པ་ལ།། རྒྱན་ཆད་མེད་པའི་སྦྱོར་བ་རྟེན་འཆལ་ལོ།།

并勤供养师三宝，无间加行而依止。

༡༧དེ་ལྟར་རྩ་བ་བརྟན་ལ་གཙོར་འབད་ན།། ཟབ་ཅིང་རྒྱ་ཆེའི་ཆོས་རྣམས་མ་ལྷས་པ།།

17. 若主勤此根本依，深广无余一切法，

ཁ་ཅིག་ད་ལྟ་ལག་དུ་ཐང་བ་དང་། གཞན་དག་སྒྲོན་ལམ་ཡུལ་དུ་བྱས་ཀྱང་ཏེ།

或于现今垂手得，余则作为祈愿境；

ཀླུ་ཅིག་ཀྱང་མི་སྤྱོད་ཀྱན་ཀྱང་སངས་རྒྱས་ཐབས་ཀྱི་ལྟ་བུ་བཞི་བཞུག་པ་ཡོངས་རྒྱལ་པ།

18. 一法不舍佛方便，如是佛教皆助成，

ལམ་དུ་བསྐལ་བ་ཤེས་ན་མཁས་པའི་ཕུལ་གཞན་དུ་དམ་ཚིག་སྤྱོད་བཞི་ནར་ཟད།

若晓合道最聪睿，否则弃法唯穷途。

ཀླུ་འདྲིའི་ན་རང་གི་བསམ་པ་གང་དགའ་ལ། མ་བཏང་རྒྱལ་བའི་བཅས་པའི་དབང་དུ་བཏང་།

19. 总勿任自心所欲，依佛制限而随转，

དེ་ཆོ་འཕུལ་དུ་གདུང་ཡང་ཕན་ཡོན་ལ། ལྷན་པར་བྱ་སྟེ་གཏར་དང་སྤྲེག་པ་བཞིན།

彼虽暂苦获善德，信如剖刺及火灸。

ཨོཾ་བདག་གིས་བརྟེན་ཅུང་ཟད་གདམས་པ་ལས། རྩུང་བའི་དགེ་བ་དེ་ཡིས་འགོ་བ་ཀྱན།

20. 吾以悲心略宣说，所获善根悉回向：

དམ་པའི་བཤེས་གྱིས་རྗེས་སུ་འཛིན་པ་དང་། དེ་ཡི་གདམས་པ་བཞིན་དུ་སྦྱབ་ཀྱང་ཅིག།

愿众皆蒙善士摄，并如彼教勤修行！

ཅེས་འཕྲིན་ཡིག་ཕན་བདེའི་གཞི་འཛིན་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི། རྒྱལ་འོ་དགེ་སྤྱོད་སྒོ་བཟང་གྲགས་པའི་དཔལ་གྱིས་

གནམ་ཆེ་ད་མེད་གི་གཞུག་ལག་ཁང་ནས་དཔོན་པོ་ནམ་མཁའ་དཔལ་བཟང་གི་ཡི་གེའི་ལན་དུ་ལ་སྟོད་བྱང་དུ་

སྤྱོད་པའོ།

此《执持利乐根本之信札》者，乃释迦比丘洛桑察巴，为复

官员虚空吉祥贤之信函，而自南哉塔顿寺寄至拉多羌。

（丹增江秋承恩师开示初译于2020年12月9日，

修订于2021年7月17日）